

Giving Tzedaka during Aveilut

Q

I was told that an aveil should not give others monetary gifts. Is it permitted for him to give tzedaka freely during his aveilut period, or are there limitations on this?

3. גמרא, שבת דף קנו עמ' ב

נפק רבי עקיבא ודרש: "וצדקה תציל ממות" – ולא ממיתה משונה, אלא ממיתה עצמה.

4. שו"ת הרשב"א חלק ז סי' תקלט

ומה שנהגו למקצת מקומות לזכור המתים, מצאנו סמך בירושלמי: כשם שהחזין יורה הקשת, כך מועלים צדיקים מדינה של גיהנם, כאומרם זצ"ל, לכך נוהגין לזכור אותם בבית הכנסת. ויש נותנין טעם אחר – דכתיב: "כפר לעמך ישראל אשר פדית" – אלו המתים שנפדים בממון החיים. ומכאן סמך להזכרתם. וגרסינן בספרי: כשהוא אומר "אשר פדית", מלמד שכפרה זו מכפרת על יוצאי מצרים. ובפסיקתא גרסינן: גדולה צדקה שמוציאה מגיהנם, שנאמר: "כפר לעמך ישראל" – יכול כיון שמת אדם אין לו תקנה בצדקה? תלמוד לומר: "כפר" – מלמד שזורקין אותו מדינה של גיהנם.

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' תרצו סעי' ו

יש מי שאומר שהאבל חייב לשלוח מנות. הגה: אבל אין שולחין לאבל כל שנים עשר חדש... ואם אין בעיר אלא האבל עם אחר, חייב לשלוח לאבל כדי לקיים לשלוח מנות, אלא אם כן מחל האבל על מנתו.

משנה ברורה שם סי' ק"ז

שהאבל וכו' – אפילו תוך שבועה, דהא חייב בכל מצות האמורות בתורה וכל שכן דחייב במתנות לאביונים:

2. שולחן ערוך יורה דעה סי' שפו סעי' א

אבל אסור בשאלת שלום. כיצד, שלשה ימים הראשונים אינו שואל בשלום כל אדם, ואם אחרים לא ידעו שהוא אבל ושאלו בשלום, לא ישיב להם שלום אלא יודיעם שהוא אבל. משלשה עד שבועה, אינו שואל, ואם אחרים לא ידעו שהוא אבל ושאלו בשלום, משיב להם. משבועה עד שלשים, שואל בשלום אחרים שהם שרויים בשלום, ואין אחרים שואלים בשלום, וכל שכן שמושיב למי ששואל בשלום. לאחר שלשים יום, הרי הוא כשאר כל אדם. במה דברים אמורים, בשאר קרובים, אבל על אביו ואמו שואל בשלום אחרים אחר שבועה, ואין אחרים שואלים בשלום עד אחר שנים עשר חדש.